

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnje Bosne

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 06 0 U 016195 22 U

Novi Travnik, 31.05.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca: Lazarela Porić, kao predsjednica vijeća, Senad Begović i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje Vanje Lovrinović, kao zapisničara, rješavajući u upravnom sporu tužitelja B. A. sin A. iz B., ..., zastupan po punomoćniku Bruni Božiću advokatu iz Travnika, protiv tužene Federalno ministarstvo za pitanje branitelja i invalida domovinskog rata - Sarajevo, radi poništenja rješenja broj: UP-I-03-41-ZKZ-217/20 od 06.09.2021. godine, u upravnoj stvari ostvarivanja prava iz invalidskog osiguranja, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 31.05.2022. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, te se poništava rješenje Federalno ministarstva za pitanje branitelja i invalida domovinskog rata - Sarajevo broj: UP-I-03-41-ZKZ-217/20 od 06.09.2021. godine i predmet vraća tuženom na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog ukinuto je konačno rješenje Rješenje Kantonalne uprave za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata Kantona Središnja Bosna Travnik broj: US-R-02-41-12820/07 od 15.01.2008.g. i upravna stvar rješava: B. (A.) A. iz B., rođen..., priznaje se svojstvo ratnog vojnog invalida VIII grupe sa 40 % vojnog invaliditeta, po osnovu oboljenja i oboljenja na koje je služba u Oružanim snagama (ARMBIH) utjecala na pogoršanje i kao takav ima pravo na; osobnu invalidninu u mjesečnom novčanom iznosu od 60,73 KM, ostala prava propisana zakonom. Prava priznata ovim rješenjem pripadaju od 06.09.2021.godine i traju dok postoje zakonom propisani uvjeti za korištenje priznatih prava.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je protiv osporenog upravnog akta pokrenuo upravni spor zbog bitne povrede postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbi iznosi historijat ovog upravnog postupka, te ističe da tužitelju nije omogućeno da aktivno učestvuje u postupku, jer nije proveden poseban ispitni postupak u smislu člana 140. i 141. ZUP-a. Ističe da ovi nedostaci nisu otklonjeni niti formalnim sudjelovanjem tužitelja u postupku tj. njegovim pregledom i prigovorom na rješenje ljekarske komisije, jer je na taj način tuženi samo formalno ispoštovao citirane zakonske odredbe, te navodi da su povrijeđene i odredbe člana 7., 133. 200. ZUP-a, jer nije utvrđeno pravo stanje stvari niti relevantne činjenice.

Također u tužbi navodi da je tuženi pogrešno primijenio postojeće propise, jer je Nalaz i mišljenje Liječničke komisije za medicinsko vještačenje osoba obuhvaćenih Zakonom o pravima branitelja i članova njihovih obitelji broj: Z-RVI-KTN-ZE-65/21 od

19.07.2021.godine, na kome se temelji utuženo rješenje suprotan Pravilniku o radu liječničkih komisija tj. članu 8. stav 2, 3. i 4. Pravilnika o utvrđivanju postotka vojnog invaliditeta sa Listom postotaka, jer ne sadrži valjano obrazloženje u tom pogledu, kao i u pogledu ocjene invalidnosti tužitelja po točki 260. i 275. Pravilnika.

Također navodi da je članom 4. Pravilnika o utvrđivanju postotka vojnog invaliditeta (Sl. novine Federacije BiH broj: 41 /04) propisano da ako je postotak vojnog invaliditeta nastao kao posljedica više ranjavanja, ozljeda ili bolesti, postoci predviđenih u Listi za pojedina oštećenja organizma ne sabiru se nego se kao osnovica uzima oštećenje koje povlači najveći postotak, pa se taj postotak povećava za 10 % do 30%, s obzirom na utjecaj ostalih oštećenja na cijeli organizam, i to samo ako je i za svako od tih oštećenja i Listi predviđeno najmanje od po 20%. Iz naprijed navedenog nalaza i mišljenja proizilazi da je tužitelj cijenjen po dvije tačke i to tački 236a u visini 30% i po tački 234b u visini od 40%, i da pravilnim primjenom člana 4. Pravilnika, postotak invalidnosti je morao iznositi najmanje od 50% do 70%, što nalaz čini neutemeljenim, a osporeno rješenje nezakonitim. Predlaže da se tužba uvaži i osporeno rješenje poništi.

U odgovoru na tužbu od 23.11.2021 godine tuženi je u cijelosti osporio navode iz tužbe, te istakao da ostaje kod navoda i činjeničnih utvrđenja koji su dati u osporenom upravnom aktu.

Sud je zakonitost osporenog upravnog akta preispitao u granicama navoda iz tužbe sukladno odredbi čl. 34. st. 1. Zakona o upravnim sporovima /"Službene novine F BiH" 9/05, pa je nakon ovakvog preispitivanja istog odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

Iz stanja spisa proizilazi da je rješenjem Kantonalne uprave za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata KSB/SBK Travnik broj: US-R-02-41-12820/07 od 15.08.2008.godine tužitelju bilo priznato svojstvo ratnog vojnog invalida II grupe sa 100 % vojnog invaliditeta počev od 01.09.2005.godine. Nadalje iz stanja spisa proizilazi da je revizioni tim izvršio reviziju pripadnosti tužitelja Oružanim snagama te je izdat obrazac FM-1, nakon čega je ljekarska komisija Kantonalnog odjeljenja Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja u Zenici svojim Nalazom i mišljenjem broj: Z-RVI-ZE-328/21 od 30.04.2021.godine na temelju medicinske dokumentacije o liječenju i pregleda tužitelja utvrdila vojni invaliditet od 40 % VII grupe, po osnovu oboljenja i oboljenja na koje je služba u oružanim snagama utjecala na pogoršanje oboljenja. Na ovaj nalaz i mišljenje tužitelj je blagovremeno uložio prigovor jer smatra da u citiranom nalazu i mišljenju nije stvarno utvrđeno činjenično stanje i predlaže novo medicinsko vještačenje. Ljekarska komisija za medicinsko vještačenje u postupku po Zakonu o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti braniteljsko invalidske zaštite u postupku kontrole po prigovoru, donijela je novi Nalaz i mišljenje broj: Z-RVI-KTN-ZE-65/21 od 19.07.2021.godine kojim potvrđuje invaliditet tužitelja u iznosu od 40 % VIII grupe, po osnovu oboljenja i oboljenja na koji je služba u Oružanim snagama uticala na pogoršanje uz konstataciju da nema osnova za primjenu t. 260 i t. 257. liste.

Na osnovu naprijed navedenog nalaza i mišljenja Ljekarskih komisija tuženi je donio osporeno rješenje, u kojem je naveo razloge zbog kojih smatra da invaliditet tužitelja iznosi 40%, a protiv ovog rješenja tuženog tužitelj je pokrenuo ovaj upravni spor. Imajući u vidu ovakvo činjenično stanje prema ocjeni ovog suda tužba tužitelja je osnovana. Naime, prema ocjeni ovog suda prilikom donošenja rješenja u postupku

revizije rješenja kojima su priznata prava treba se obavezno primjenjivati jedno od osnovnih načela propisanim članom 8. Zakona o upravnom postupku tj. načelo saslušanja stranke. Iz osporenog rješenja proizilazi da tužitelju nije omogućeno da aktivno učestvuje u postupku odnosno da nije proveden posebni ispitni postupak, kako je to predviđeno odredbama člana 140. i 141. Zakona o upravnom postupku, kojima su detaljnije razrađene odredbe člana 8. stav 1. istoga zakona. Također prema ocjeni ovog suda navedeni nalazi nadležnih ljekarskih komisija, kao stručnih organa vještačenja u ovoj oblasti, nisu dati u skladu sa Pravilnikom o utvrđivanju procenta vojnog invaliditeta sa Listom procenta vojnog invaliditeta ("Službene novine Federacije BiH" br. 41/0,4, 17/13 i 34/18), a niti su jasni, potpuni i sa datim detaljnim obrazloženjem razloga za izmjenu nalaza i mišljenja, a kako je to propisano članovima 8. i 13.a Pravilnika o radu ljekarskih komisija u postupku za ostvarivanje prava po Zakonu o pravima branilaca i članova njihovih porodica ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 41/04, 29/11 i 63/15), a na što osnovano ukazuje i tužitelj u svojoj tužbi. Naime, kako je kod tužitelja raniji ukupni procenat vojnog invaliditeta u visini od 100% utvrđen po tačkama 236-30%, 234b-40%, 260-100% (teška pojava denutricijacije) i 257-70% (teška pothranjenost) Liste procenta vojnog invaliditeta, to je nadležna ljekarska komisija, koja je u predmetnim ocjenama dala drugačiji nalaz i mišljenje, propustila dati detaljno obrazloženje za izmjenu nalaza i mišljenja, jer se ne vidi da li su ti nalazi, koji su predmet kontrole, dati u skladu sa navedenim propisima. Ovo posebno imajući u vidu sadržaj konačnog nalaza i mišljenja, koji je u svakom pogledu identičan sadržaju ranijeg nalaza i mišljenja od 30.04.2021. godine (na koji je uložena žalba), pri čemu je nadležna ljekarska komisija samo potvrdila navode da Chronova bolest nije nastala za vrijeme službe u OS niti se tada pogoršala. Također tuženi posebno ne obrazlaže zbog čega je vojni invaliditet po t. 234b cijenjen u procentu od 30% (samo uz ocjenu da je raniji vojni invaliditet cijenjen pogrešno bez primjene člana 11. Zakona i čl. 10. Pravilnika), a po t. 236 u procentu od 30%. Budući da je tuženi organ svoje rješenje zasnovao isključivo na nalazu i mišljenju ljekarske komisije, koja ne zadovoljava sve standarde predviđene članom 8. stav 2. 3. i 4. Pravilnika o utvrđivanju postotka vojnog invaliditeta sa Listom postotaka, jer ne sadrži valjano obrazloženje u tom pogledu, to je isto, po ocjeni ovog suda, doneseno uz povredu pravila postupka koje su od uticaja na pravilno rješenje ove upravne stvari.

Na osnovu iznesenog a u smislu odredbe čl. 36. st. 1. i 2. a u svezi sa čl. 28. s. 1. Zakona o upravnim sporovima valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

U ponovnom postupku, tuženi će imati u vidu primjedbe iznesene u ovoj presudi i zavisno od provedenog postupka eventualno donijeti novo rješenje.

Zapisničar
Vanja Lovrinović

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(čl. 40. Zakona o upravnim sporovima).